

[Boligministeren.]

tilsynsafgift til staten, der af denne pulje udbetaler honorarer til de tilsynsførende. Vedrørende størrelsen af honorarerne foreslog udvalget, at disse blev fastsat efter tilsynets omfang til otte forskellige honorarsatser fra 600 kr. til 3.900 kr. årligt med sædvanlige honorartillæg. Den af udvalget foreslåede ordning blev godkendt af lønningsrådet, og folketingets finansudvalg tiltrådte den 12. december 1962 ordningen, som derefter hvert år har været medtaget på de årlige finanslove.

Der findes for tiden 78 tilsynsførende fordelt over hele landet. Af disse tilsynsførende er 19 tjenestemænd i boligministeriet, og de vederlag, som disse tjenestemænd får, varierer efter omfanget af deres tilsynsvirksomhed i overensstemmelse med den honorarordning, jeg har omtalt. De højeste vederlag udgør således 3.900 kr. årligt plus sædvanligt honorartillæg og de laveste 600 kr. årligt plus tillæg. Ordningen medfører samlede udgifter til honorarer til tilsynsførende hele landet over på for tiden ca. 400.000 kr. årligt. Dette beløb dækkes af afgifter fra de sociale boligforetagender.

Knud Østergaard: Jeg håber, at ministeren ved den ændring af det sociale boligbyggeris status, som kan imødeses, vil tage anledning til at ændre de nævnte uheldige forhold.

Jeg takker ministeren for svaret, og jeg takker navnlig ministeren for den undertone i svaret, som jeg opfatter således, at vi ikke er uenige i dette spørgsmål. Hvis jeg har den rette opfattelse i så henseende, har jeg jo ikke stillet mit spørgsmål forgæves.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Herlöv Larsen* til kirkeministeren:

„Vil ministeren søge gennemført, at kandidatlister opstillet af de politiske partier ved kommende menighedsrådsvalg kan få samme bogstavbetegnelse, som partierne har ved folketings- og kommunalvalg?“

Herlöv Larsen: Inden for det sidste par uger har der været afholdt menighedsrådsvalg ud over landet. Der har ved menighedsrådsvalgene været en tydelig tendens til

afholdelse af flere og flere rigtige valg, selv om fredsvalgene stadig er i flertal. Personlig mener jeg, at man bør styrke den tendens, der er til at afholde rigtige valg. Når ca. 98 pct. af befolkningen er medlem af folkekirken, bør man være interesseret i, at menighedsrådene virkelig bliver folkevalgte råd. Jeg er klar over, at menighedsrådsvalgene ikke opfattes som politiske valg, hvilket den lave stemmeprøcent jo understreger. Trods dette får kandidatlisterne samme bogstavbetegnelse som ved folketings- og kommunevalg, blot med den forskel, at det ved menighedsrådsvalgene er tidspunktet for indlevering af lister, der er afgørende for, hvilken bogstavbetegnelse de enkelte lister får, således at den først indleverede liste får bogstavet A, den næste bogstavet B o. s. v. Dette kan indebære, at f. eks. en liste indleveret af venstre får bogstavbetegnelsen A, en liste indleveret af socialdemokratiet bogstavbetegnelsen D o. s. v. Der kan herved opstå mulighed for fejl stemmeafgivning, og jeg har haft ikke så få henvendelser herom, idet vælgerne ofte opfatter det således, at de ved de politiske valg gældende bogstavbetegnelser er permanente og altså gældende også ved menighedsrådsvalgene.

Jeg vil derfor spørge den højtærede kirkeminister: vil ministeren søge gennemført, at kandidatlister opstillet af de politiske partier ved kommende menighedsrådsvalg kan få samme bogstavbetegnelse, som partierne har ved folketings- og kommunevalg? Skulle dette ikke være muligt, vil jeg gerne bede ministeren undersøge muligheden for anvendelse af andre betegnelser, eventuelt nummerering, ved kommende menighedsrådsvalg.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg er ganske klar over, at der har været nogen konfusion omkring menighedsrådsvalgene, selv om man jo i og for sig burde kunne forudsætte, at folk vidste, hvad de gik hen og stemte på; men jeg kan jo da ikke andet end synes, at den hyggelige tendens til at stemme på liste A, der har gjort sig gældende, kan være nok så letforståelig, men ikke er særlig nyttig, når den ikke indeholder, hvad man tror. Jeg kom i øvrigt i den forbindelse til at tænke på en lille hændelse ved folketingsvalget i 1943; det er jo